

معرفی زبان تسلنگ

مستند حاضر زبان ساده‌ی تسلنگ (TSLANG) را معرفی می‌کند. در گام‌های تمرین عملی درس طراحی کامپایلر، بخش‌هایی از یک مترجم برای این زبان نوشته می‌شوند. قواعد این زبان در ادامه‌ی این مستند بیان می‌شوند.

- ۱ زبان تسلنگ دارای دو نوع داده‌ی اصلی است: اعداد صحیح و بردارها.
- ۲ برنامه‌های این زبان در یک فایل نوشته می‌شوند که شامل تعدادی تابع است. در این زبان متغیرهای سراسری (Global) وجود ندارند.
- ۳ خط اول هر تابع، نام تابع و ورودی‌های آن را مشخص می‌کند.
- ۴ بدنه‌ی هر تابع بین دو علامت «{» و «}» قرار می‌گیرد و شامل تعدادی عبارت (Statement) می‌باشد.
- ۵ شباهت زیادی بین ساختار عبارت‌ها و اولویت عملگرها در زبان تسلنگ و زبان C وجود دارد.
- ۶ هر بلوک (Block) در این زبان نیز بین دو علامت «{» و «}» قرار می‌گیرد.
- ۷ در هر بلوک می‌توان متغیر تعریف نمود و بلوک‌ها می‌توانند تو در تو (Nested) باشند. حوزه‌ی (Scope) هر متغیر مشابه زبان C تعریف می‌گردد.
- ۸ متغیرهایی محلی هر بلوک با استفاده از کلمه‌ی کلیدی «local» به شکل زیر تعریف می‌شوند:

```
local n;
```

- ۹ مقدار خروجی یک تابع با استفاده از کلمه‌ی کلیدی «return» مشخص می‌شود و با اجرای عبارتی که با این کلمه شروع می‌شود، اجرای تابع خاتمه می‌یابد.

۱۰ مثالی از تعریف یک تابع در ادامه نشان داده می‌شود. تابع `sum3` سه عدد دریافت می‌کند و مجموع آنها را بر می‌گرداند.

```
def sum3(a, b, c)
{
    local sum;
    sum = a + b + c;
    return sum;
}
```

۱۱ همان طور که در مثال بعدی دیده می‌شود، می‌توان یک بردار را به یک تابع فرستاد و با استفاده از حلقه‌ی `for` عددهای موجود در آن آرایه را بررسی کرد.

```
def vecsum(A)
{
    local sum;
    sum = 0;
    for (a in A) {
        sum = sum + a;
    }
    return sum;
}
```

۱۲ مثالی از فراخوانی تابع `vecsum` در ادامه دیده می‌شود. تابع `vec(n)` یک بردار با `n` عنصر بر می‌گرداند.

```
def main()
{
    local A;
    A = vec(4);
    A[0] = numread();
    A[1] = numread();
    A[2] = numread();
    A[3] = numread();
    numprint(vecsum(A));
    return 0;
}
```

۱۳ هر برنامه‌ی تسلنگ می‌تواند شامل یک تابع با نام `main` باشد که اجرای برنامه با فراخوانی آن آغاز می‌گردد.

۱۴ تابع `main` بدون ورودی است و یک عدد بر می‌گرداند که کد برگشتی برنامه را مشخص می‌نماید.

۱۵ در زبان تسلنگ از عبارت شرطی if و حلقه‌ی while با ساختاری مشابه زبان C می‌توان استفاده کرد.

۱۶ مثال زیر استفاده از if را نمایش می‌دهد.

```
# Inefficient calculation of the Fibonacci sequence
def fib(n)
{
    if (n < 2)
        return 1;
    return fib(n - 1) + fib(n - 2);
}
```

۱۷ جدول زیر توابع داخلی تسلنگ را نشان می‌دهد.

تابع	توضیح
numread ()	یک عدد را از ورودی استاندارد می‌خواند و بر می‌گرداند.
numprint (n)	عدد ورودی را در خروجی استاندارد چاپ می‌کند.
vec (n)	یک آرایه با n عنصر بر می‌گرداند.
veclen (v)	اندازه‌ی یک بردار را بر می‌گرداند.
exit (n)	برنامه را با کد برگشتی داده شده خاتمه می‌دهد.

قواعد تجزیه‌ی زبان تسلنگ

در ادامه ساختار BNF زبان تسلنگ نمایش داده شده است. در این ساختار اولویت‌های عملگرها (که مشابه عملگرهای زبان C هستند) در نظر گرفته نشده است. همچنین در برنامه‌های زبان تسلنگ، علامت # و حروفی که بعد از آن آمده‌اند تا آخر خط توضیح (Comment) محسوب می‌شوند.

```
prog ::=      func |
              func prog
func ::=      def iden ( flist ) { body }
body ::=     stmt |
              stmt body
stmt ::=     expr ; |
              defvar ; |
              if ( expr ) stmt |
              if ( expr ) stmt else stmt |
              while ( expr ) stmt |
              return expr ; |
              { body }
defvar ::=   local iden
expr ::=    iden ( clist ) |
            expr [ expr ] |
            expr = expr |
            expr + expr |
            expr - expr |
            expr * expr |
            expr / expr |
            expr % expr |
            expr < expr |
            expr > expr |
            expr == expr |
            expr <= expr |
            expr >= expr |
            expr || expr |
            expr && expr |
            ! expr |
            - expr |
            + expr |
            ( expr ) |
            iden |
            num
flist ::=    |
            iden |
            iden , flist
clist ::=    |
            expr |
            expr , clist
num ::=     [0-9]+
iden ::=    [a-zA-Z_][a-zA-Z_0-9]*
```